

Čís. 3879.

Třebas se výrok prvního soudce, nevyhověvší námitce zahájené rozepře, stal právoplatným, ježto si nebylo do něho stěžováno, jest dovolacímu soudu přihlížeti k námitce z úřadu.

Jde o tutéž rozepři, domáháno-li se v první žalobě zaplacení dluhu vůbec, v druhé žalobě pak zaplacení dluhu pod exekucí na zavazenou nemovitost.

(Rozh. ze dne 21. května 1924, R I 291/24.)

Proti žalobě o 20.000 Kč, zadané na okresním soudě v M., vznesla žalovaná námitku věcné nepřislusnosti a rozepře zahájené. S o u d p r v é s t o l i c e námitce rozepře zahájené nevyhověl, vyhověl však námitce věcné nepřislusnosti a žalobu odmítl. Rekursu žalobcovu, napadajícímu pouze rozhodnutí o námitce věcné nepřislusnosti, r e k u r s n í s o u d vyhověl a námitku zamítl, ponechav usnesení prvního soudu o námitce zahájené rozepře netknutým.

N e j v y š š í s o u d k dovolacímu rekursu žalované zrušil usnesení obou nižších soudů a odmítl žalobu.

D ů v o d y:

S poukazem na rukojemství žalované podal na ni žalobce jako osobní dlužníci dvě žaloby z téhož právního důvodu a to u okresního soudu v M. 16. září 1923 a u krajského soudu v Č. 17. září 1923. Tato žaloba byla doručena žalované 19. září 1923, ona teprve 26. září 1923. Žalobce omezuje ovšem v žalobě u okresního soudu v M. exekuční nárok na hypoteku, t. j. na vložku čis. 198 v K., patřící žalované. Než tím neuplatňuje žalobce zástavního práva, jež vubec není sporno, ve smyslu Šu 81 j. n., nýbrž prohlašuje pouze, že, dojde-li po vydání rozsudku k exekuci, omezí ji na onu realitu. Nejde tedy o věcnou žalobu ve smyslu Šu 81 j. n., nýbrž o osobní žalobu na zaplacení 20.000 Kč s příslušenstvím. Týž právní ráz má spor, zahájený u krajského soudu v Č. Předmět obou rozepří jest tedy totožný a rovněž strany v obou sporech jsou tytéž, pročez projednání procesu na okresním soudě v M. zabránil dle §§ů 232 a 233 c. ř. s. spor, zahájený již 19. září 1923 na krajském soudě v Č., který v době skončení jednání na okresním soudě, t. j. 21. listopadu 1923, ještě nebyl vyřízen rozsudkem ze dne 31. prosince 1923, který nabyt moci práva. Přes to, že se výrok prvního soudce, že se námitce zahájené rozepře nevyhovuje, stal právoplatným, bylo k ní podle Šu 240 c. ř. s. hleděti z úřední moci. Za tohoto stavu věci není potřebí, zabývat se vývody dovolacího rekursu o věcné příslusnosti procesního soudu.

Čís. 3880.

Dědic kupce plného práva může podle čl. 22 obch. zák. vésti dále jeho obchodní živnost a domáhati se, by firma ovšem s příslušným dodatkem, vyznačujícím nástupnický poměr, byla zapsána do obchodního rejstříku,